

Gisteren was het Maria Lichtmis, het feest van het licht dat in de wereld is gekomen: De oude Simeon neemt het kind Jezus in zijn armen en zegt: 'laat nu uw dienaar in vrede gaan, met eigen ogen heb ik de redding gezien, een licht dat geopenbaard wordt tot eer van uw volk.'

En vandaag hoorden we hoe Jezus als koning op een glorierijke troon zit en ons uitlegt wat dat betekent: een licht te zijn voor anderen. Wat betekent het een licht te zijn voor de lijdende mens? Jezus is degene, die weet wat lijden voor een mens betekent: nadat hij met zijn leerlingen over deze koning gesproken heeft, begint Hij aan zijn eigen lijdensweg.

Vandaag vraagt Hij aandacht voor de onaanzienlijkste. De onaanzienlijkste?

Ja..., degene, die we niet zien, die niet belangrijk schijnt, die niet op de eerste plaats komt bij ons bezigheden.

We hoorden 6 van de 7 specifieke aandachtsgroepen: de mensen die niet voldoende te eten of te drinken hebben, niet voldoende kleding, de zieke, de vreemdeling en de gevangene.

In 1207 voegde paus Innocentius hier het 7de werk van barmhartigheid bij: de doden begraven. Dat was heel belangrijk in die tijd, die gekenmerkt werd door grote epidemieën.

In onze tijd heeft paus Franciscus een achtste werk van barmhartigheid toegevoegd: de aarde, ons gemeenschappelijk huis behoeden, op dit moment een heel belangrijk taak.

Jezus vat in dit verhaal over de werken van Barmhartigheid, alles samen, waar hij al die jaren over gesproken heeft samen. Hij verpersoonlijkt de grenzeloze liefde van God, die uitgaat naar ál zijn schepselen: naar gerechtigheid voor alle mensen. Het werken aan het koninkrijk van God, een leefbare wereld voor allen. Een aarde waar ieder tot zijn recht komt.

Als kerk, als mensen die die kerk vormen, betekent dat: naar buiten toe gericht zijn, gericht zijn op de mensen die ons nodig hebben.

Binnen deze parochie zijn een aantal werkgroepen actief op het terrein van de diaconie: straks hoort u er meer van.

De actuele vraag die we ons hierbij kunnen stellen is: waar komen we wel en waar komen we niet aan toe? Hoe kunnen we handelen, hoe kunnen we zorgdragen?

Jezus identificeert zich met de lijdende mensen, het is de taak van zijn volgelingen om, in onze samenleving, die rechteloze mens aan de orde te stellen. Aandacht te hebben voor wat er hier en nu gebeurt.

Aandacht voor de vluchteling, die niet gezien wordt als een mens met dezelfde rechten. Voor de zieke mens, die we soms vergeten zijn. Voor de aarde die uitgeput wordt. Het komt steeds op hetzelfde neer: hoe gaan we met elkaar om?

Beschouw ik mezelf als centrum van mijn wereld, mezelf waar maken, erkenning, invloed. Of is mijn doel die ander, kan ik leren om werkelijk lief te hebben?

Zoek ik Gods liefde en de verbondenheid met deze wereld, waarin ik mag zijn.

Waar kan ik zelf een lichtpuntje brengen?